

Coses que passen

JOSEP ANTON

Rosell Pujol

Embolica que fa fort, embolicant la troca

És un missatge fa temps anunciat i que pujarà el to, encara més, en els propers dies amb motiu de la votació del pressupost i com a rerefons l'acord monetari. Hem passat de l'embolica que fa fort –una situació inexplicable– a embolicar la troca, partint de la base que quan més es compliquen les coses, millor ho tindran aquells que el seu cap és un farcell de coses complicades.

Utilitzar l'electoralisme en qüestions d'Estat és una gran irresponsabilitat. És el que ara es realitza plantejant la negativa al pressupost o esperar després de les eleccions pels acords. No és que faci anys que els mateixos estiguin parats, és que mai han estat vius. Només l'advertiment, en el seu moment, del copríncep francès assenyalant que vivim en altres temps que no són els idíllics que alguns creuen van despertar consciències i crítiques dels que van trencar el son de sobte.

Es parla ara de ciutadania quan en tot aquest procés ha quedat arraconada de manera vergonyosa. No és just descarregar en ella les decisions i la passivitat dels altres. D'aquesta situació el més dolorós és la poca consciència que es té de que els nostres representants no han donat un pas endavant, enredats en les seves pròpies discussions.

En moments en què fins i tot a l'estat Vaticà, que sempre ha estat degà de les relacions diplomàtiques al món, Europa li reclama que la seva encunyació d'euros tinguin sortida al mercat general i no al numismàtic de col·leccionistes, parlar de pèrdua de sobirania és un brindis al sol. No som, ni serem, com cap comarca catalana –per més que alguns apocalípticament ho profetitzin– perquè vingui el que vingui, els nostres impostos seran més minsos que a cap altre lloc i segons el que es decideixi tindrem més oportunitats exteriors que abans. Tant embolicar fort, com embolicar la troca, és el pitjor exercici actualment. Perquè desorienta encara més i ja en tenim prou. ≡